

Święty Wojciech

PISMO PARAFIALNE

Nr 10(105)

• POZNAŃ •

Listopad 2014 r.

Drodzy Czytelnicy!

Liturgia, wzór modlitwy i ikona życia na początku listopada ukazuje nam świętych, ludzi którzy poszli za Barankiem; „Błogosławieni, którzy zostali wezwani na gody Baranka” Ap 19,9. Robert Taft zauważa, że „dla tych, którzy trochę znają historię chrześcijaństwa, chyba najbardziej poruszającą refleksją na jej temat nie jest myśl o wielkich zdarzeniach i dobrze znanych świętych, ale o tych niezliczonych zastępach całkowicie anonimowych ludzi wiary, z których każdy miał własne nadzieje, lęki, radości, troski, miłości, a także grzechy, pokusy, modlitwy, niegdyś równie żywe jak teraz nasze. Nie pozostawili po sobie żadnego śladu, choćby nawet imienia, i odeszli do Boga, całkowicie zapomniani. A przecież każdy z nich wierzył i modlił się, jak ja to dziś czynię, było im ciężko, czasem się zaniedbywali, grzeszyli, nawracali się i

znów upadali. Każdy z nich czcił Boga w Eucharystii, ich myśli czasem błędziły, ponownie próbowali się skupić, czuli się ociężały i zobojętniali”. Znalaziono kiedyś w Azji Mniejszej proste epitafium z IV wieku z napisem: „Tu śpi błogosławiona Chione, która odnalazła Jerozolimę, bo wiele się modliła”. Niczego więcej nie wiemy o Chione, jakiejś wieśniaczce żyjącej w tym nieistniejącym już świecie chrześcijańskiej Anatolii. Ale jakże to piękne, gdy po szesnastu wiekach pozostaje po człowieku pamięć, że dużo się modlił, tak że sąsiedzi znający go całe życie są pewni, iż musiał znaleźć Jeruzalem. Jakże to piękne, ile jej dawała coniedzielną Msza w wiejskim kościółku! Tak. Jakie to piękne i proste, dołączyć do wielkiego nurtu świętości. Trochę pokory i niekomplikowania prostych zasad; miłować Dzień Pański i się modlić. Warto, by w

naszej modlitwie było obcowanie świętych; by byli obecni ci, którzy umiłowali Boga i Jego piękno, którzy weszli do niebiańskiej Jerozolimy (por. Ap) .W listopadowe dni wiele myśliśmy też o duszach tych, którzy odeszli, ale jeszcze nie osiągnęli pełnej szczęśliwości w Bogu. Człowiek w chwili śmierci staje w prawdzie przed Bogiem, ogołcony z wszelkich pozorów. Staje w prawdzie o sobie i nieskończonej doskonałości i miłości Boga i jak mówią opinie teologiczne, nie śmie stanąć przed Bogiem nie uzyskawszy całkowitego oczyszczenia. My o tych ludziach pamiętamy składając Bogu ofiarę czystą, świętą o doskonałą – ofiarę z Jego Syna; ofiary z naszych modlitw, pieniędzy (owocu naszego trudu i pracy) z kwiatów i światła. Wszystko przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie.

Proboszcz

Papież Rodziny

Tegoroczny Dzień Papieski, obchodzony 12 października, przebiegał pod hasłem: „Jan Paweł II – Świętymi bądźcie”.

W Niedzielę Miłosierdzia Bożego, 27 kwietnia, na placu św. Piotra w Watykanie papież Franciszek kanonizował dwóch największych papieży XX w. – Jana XXIII i Jana Pawła II. W trakcie homilii wygłoszonej podczas tej kanonizacji papież mówił: „W tej posłudze Ludowi Bożemu, Jan Paweł II był papieżem rodziny. Kiedyś sam tak powiedział, że chciałby zostać zapamiętany jako papież rodziny. Chętnie to podkreślam w czasie, gdy przeżywamy proces synodalny o rodzinie i z rodzinami, proces, któremu na pewno On z nieba towarzyszy i go wspiera”. Słowa te Ojciec Święty Franciszek odniósł do październikowego synodu na temat duszpasterstwa rodzin, który odbył się w dniach 5-19 października br. Ogłoszenie papieża Polaka patronem rodziny to najpiękniejszy dar dla rodzin. Służenie rodzinie i życiu ludzkiemu dojrzywało w życiu Jana Pawła II: w posłudze kapłana, biskupa i papieża. Już w latach pięćdziesiątych w swojej pracy duszpasterskiej spotykał się z młodzieżą akademicką w Krakowie. Na

spotkaniach omawiano tematy związane z życiem małżeńskim, ojcostwem, macierzyństwem, wychowaniem i przygotowaniem do dorosłego życia.

Jako arcybiskup Karol Wojtyła podczas parafialnych wizytacji biskupich wprowadził praktykę indywidualnego błogosławieństwa małżeństw, a także praktykował odnawianie przysięgi małżeńskiej. Przez swoją posługę duszpasterską starał się ukazać prawdziwą miłość Kościoła do każdej rodziny. Wraz z rodzinami brał udział w pielgrzymkach do sanktuariów w Częstochowie, Kalwarii Zebrzydowskiej i Piekarach Śląskich. Organizował przy parafiach poradnictwo rodzinne, a w 1960 r. powołał do istnienia Instytut Rodziny, który później został przekształcony w samodzielne Studium Rodziny przy Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Jako biskup krakowski doprowadził do powstania pierwszego w Polsce Domu Samotnej Matki, aby matki spodziewające się dziecka mogły otrzymać właściwą pomoc. Zawsze, kiedy mówił o rodzinie, stawał w obronie dzieci nienarodzonych. Podkreślał, że każdy człowiek ma prawo do narodzin i godnego życia od chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci, że szczególną troską powinniśmy otaczać najstarszych, bezbronnych dzieci poczęte, osoby chore i opuszczone.

W 1981 r. Jan Paweł II powołał do życia Radę ds. Rodziny. W tym samym roku została wydana adhortacja apostolska „Familiaris consortio”; w niej papież ukazał problem dziecka, które jest najcenniejszym darem małżeństwa. Podkreślał wielokrotnie, że chrześcijańscy małżonkowie są dla siebie i swoich dzieci świadkami wiary. 3 czerwca 1991 r. w Kielcach powiedział: „Niech się odrodzi w Bogu ludzkie ojcostwo, polska rodzina i ludzkie macierzyństwo, niech się odrodzi rodzina, szczególne miejsce Przymierza Boga z ludźmi. Imię jego: kościół domowy”. Jan Paweł II nieustannie powtarzał, że rodzina jest największym skarbem narodu. Podczas swoich pielgrzymek na wszystkich kontynentach głosił dobrą nowinę o rodzinie i życiu. Świadczą o tym setki przemówień poświęconych tej tematyce. Oto kilka tytułów: „Ochroniać rodzinę, w której miłość rodzi życie”, „Dom miejscem miłości Bożej”, „Rodzina według planu Boga”. Jan Paweł II wyniósł na ołtarze chrześcijan, którzy pomagali rodzinie – Maksymilianą Marię Kolbego – zakonnicę, który oddał swoje życie w obozie zagłady w Auschwitz za ojca rodziny, a także Joannę Berettę Molle, lekarzkę, która nie zgodziła się na usunięcie własnego dziecka, za co zapłaciła najwyższą cenę.

Istotą chrześcijaństwa jest wiara w nieśmiertelność duszy i konieczność rozpoczynania tego żywota wiekiściego już tutaj, na ziemi.

(Paweł Hulka- Laskowski)

Przyjaciele naszej Parafii...

Od 2002 r. datują się bliskie kontakty Bractwa Kurkowego Poznań zał. 1253 r. z Parafią pw. św. Wojciecha w Poznaniu. Jak wspomina dr.n.med. Piotr Szymczak- prezes Bractwa Kurkowego Poznań zał. 1253 r., w latach 2002 – 2005 ówczesny

proboszcz parafii pw. św. Wojciecha, śp. ks. kan. Marek Kaiser brał udział w spotkaniach Bractwa, w turniejach strzeleckich oraz w uroczystościach obchodzonych Strzelaniach Zielonościwkowych- największego święta Bractwa. Od 2005 r. coroczną

Foto. Brackie świętowania

tradycją były Msze św. „brackie” w kościele pw. św. Wojciecha oraz wigilie „brackie” u ks. Marka przy łamaniu się opłatkiem, smakowaniu tradycyjnych potraw, śpiewie kolęd. Od roku 2007 r. do stałej tradycji weszły Msze św. polowe na strzelnicy PZŁ „Lizawka” przed Strzelaniem Zielonościwkowym- strzelaniem królewskim.

3 maja 2008 r. śp. ks. Marek Kaiser, po złożeniu uroczystego ślubowania, został bratem kurkowym, umundurowanym, a jednocześnie kapelanem Bractwa

Kurkowego Poznań zał.1253 r. Z tego tytułu był zapraszany do uczestniczenia w stałych świętach i uroczystościach Bractwa- Mszach św., spotkaniach opłatkowych, spotkaniach strzeleckich... Oczywiście na te okazje ks. Marek Kaiser

zakładał mundur Bractwa Kurkowego Poznań zał. 1253 r. Udzielał także sakramentu małżeństwa Braciom Kurkowym, chrzczył ich dzieci i wnuki. Sprawował osobistą opiekę duszpasterską nad bracią i ich rodzinami. Również i przedstawiciele Bractwa Kurkowego Poznań

zał. 1253 r. chętnie uczestniczyli w parafialnych uroczystościach, jak chociażby 26 kwietnia 2009, gdy na terenie ogrodów proboszczowskich odbywał się festyn parafialny. Bracia Kurkowi, w galowych mundurach

uroczystości otworzyli festyn wystrzałem z armatki i zorganizowali konkurs strzelecki. Dochód z festynu został przeznaczony na nowe organy muzyczne. Bracia Kurkowi czynnie uczestniczyli także w odpustach świętowojeckich. W latach 2011 i 2012 śp. ks. Marek Kaiser był opiekunem duchowym, organizowanych przez Bractwo, pielgrzymek na Litwę i Ukrainę. Doktor Piotr Szymczak wspominał, że Bractwo Kurkowe Poznań zał. 1253 r. często uczestniczy w różnego rodzaju

akcjach charytatywnych i społecznych, ale szczególnie była i nadal jest im bliska Parafia pw. św. Wojciecha w Poznaniu. Dlatego podejmowano np. inicjatywy wspierające materialnie i finansowo prace remontowe w kościele czy budowę nowego ołtarza w 2012 r.

Foto. Warta honorowa przy trumnie ks. M. Kaisera

Nagła śmierć ks. Marka Kaisera, Człowieka Wielkiego Serca, tak jak dla wszystkich parafian, tak i dla Braci Kurkowych była bardzo bolesnym, trudnym i ciężkim doświadczeniem. W dowód wdzięczności Bractwo postanowiło wesprzeć zarówno finansowo, jak i własną pracą budowę pomnika nagrobnego śp. ks. kan. Marka Kaisera.

Poniżej kilka informacji:

Bractwo Kurkowe Poznań zał. w 1253 jest najstarszym Bractwem Kurkowym w Polsce i jednym z najstarszych w Europie. W Statucie zapisano: Bractwo Kurkowe w Poznaniu było powołane do życia w tym okresie czasu, gdy Książę Przemysław w 1253 r. nadał miastu Poznaniowi prawa magdeburskie, a któremu to Bractwu magistrat miasta Poznania na mocy zatwierdzonych warunków statutowych w dniu 15.08.1537 r. nadał prawa korporacyjne. Bractwo Kurkowe Poznań zał. 1253 r. w obecnej postaci zostało reaktywowane 7 maja 1993 r., a 21 czerwca tegoż roku zostało formalnie zarejestrowane przez Sąd Wojewódzki w Poznaniu, uzyskując osobowość prawną.

Chrystus potrzebny jest nam dzisiaj szczególnie, abyśmy nie utracili prawdy, miłości i dobroci. Potrzebny jest nam szczególnie teraz, albowiem chyba nigdy dotąd tak okrutnie nie chłostano grzbietów kłamstwem i obłudą.

(ks. Jerzy Popiełuszko)

Przyjaciele naszej Parafii...

Celem działania jest podtrzymywanie w Poznaniu wielowiekowych tradycji Bractwa oraz pielęgnowanie świadomości, poczucia obowiązków obywatelskich i państwowych względem Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej poprzez:

szerezenie idei strzeleckiej, szkolenie swych członków oraz szerokich mas społeczeństwa w strzelaniu, przysposabiając ich tym samym do obronności kraju,

organizowanie zawodów strzeleckich,

szerezenie ducha obywatelskiego wśród członków, udzielanie sobie wzajemnie życzliwej pomocy i pielęgnowanie życia towarzyskiego,

wyrabiania karności wojskowej i dyscypliny państwowej, aby w razie potrzeby każdy członek bractwa był gotowy do obrony Państwa i podtrzymania bezpieczeństwa publicznego M.Poznania, prowadzenie działalności gospodarczej, której dochody przeznaczone są na wspieranie statutowej działalności bractwa.

Obecnie Bractwo Kurkowe Poznań zał. 1253 r. liczy 34 braci. Regularnie organizuje strzelania królewskie statutowe oraz okolicznościowe, w których mogą brać udział wszyscy zainteresowani strzelaniem do tarczy-

zrzeszeni i niezrzeszeni. W okresie karnawału organizowane są Bale Królewskie. Urządzane są także wspólne rodzinne wyjazdy turystyczne i spotkania okolicznościowe, jak chociażby turniej kręglarski. Delegacje z poczem sztandarowym biorą udział w uroczystościach państwowych i miejskich.

Bractwo Kurkowe Poznań zał. 1253 r. jest członkiem Zjednoczenia Kurkowych Bractw Strzeleckich R.P. oraz europejskiej Federacji Bractw Strzeleckich (EGS).

(P)

Relacja z pielgrzymki do Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie

W dniach od 8 do 10.09.2014 r. 18 osób z Parafii pw. św. Wojciecha w Poznaniu oraz 8 osób z Parafii pw. św. Andrzeja Apostoła w Boruszynie pielgrzymowało do Warszawy. Opiekunami byli ks. Marek Jański i ks. Trojan Marchwiak. Autokarem kierował Pan Andrzej – wspaniały kierowca, znany już z wcześniejszych wyjazdów parafialnych.

Wrześniowe wyjazdy to wieloletnia tradycja parafii ze Wzgórza św. Wojciecha. W tegorocznej pielgrzymce wzięła udział także zaprzyjaźniona grupa parafian z Boruszyna.

W poniedziałek, 8 września, wcześnie rano pielgrzymi wyjechali z Poznania, kierując się ku autostradzie do Warszawy. Po drodze zatrzymali się w Niepokalanowie – u oo. franciszkanów. Małymi grupkami udali się na modlitwę do kaplicy (dziś sanktuarium św. Maksymiliana) – najstarszego budynku w klasztorze, w której modlił się Święty; tu odprawił Msze św. i głosił konferencje. Kaplica i pierwsza cela, w której mieszkał o. Maksymilian od założenia klasztoru w 1927 r., stanowią kolebkę klasztoru.

cd na str. 4

ŚLUBY

Magdalena Danuta Kokocińska,
Adam Aleksander Malinger, ul. Kutrzeby

Kalendarium listopad

- 1 XI Wszystkich Świętych, uroczystość
- 2 XI wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych, Dzień Zaduszny
- 9 XI Rocznica Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej, święto
- 11 XI wspomnienie Świętego Marcina, Święto Niepodległości
- 16 XI NMP Ostrobramskiej Matki Miłosierdzia
- 19 XI wspomnienie bł. Salomei
- 22 XI wspomnienie św. Cecylii, patronki muzyki kościelnej
- 23 XI Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, uroczystość
- 30 XI Świętego Andrzeja, apostoła, święto

Chrzty

Oliwer Franciszek Onisk, ul. Szyperska
Wojciech, Jan Durczak, ul. Szyperska
Pola Aleksandra Grzybowska, ul. Działowa
Hanna Gabriela Kryszak, ul. Działowa
Kornelia Gugnowicz, ul. Nowowiejskiego
Jan Szymczak, pl. Wielkopolski
Łucja Chmielewska, ul. Piaskowa

ODESZLI DO WIECZNOŚCI

Ignacy Czesław Kozłowski, ul. 23 Lutego, 1.88
Marian Olszewski, ul. Nowowiejskiego, 1.87
Halina Maria Piłat, ul. Bóźnicza, 1.66
Waleria Kokot, al. Marcinkowskiego, 1.74
Franciszek Trawka, ul. Młyńska, 1.90
Zygmunt Blumski, ul. Solna, 1.91
Wacław Ratajczak, ul. Libelta, 1.84
Marek Firych, pl. Wielkopolski, 1.61

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

Dalszą drogę z Niepokalanowa do Warszawy pielgrzymi pokonali bardzo szybko. O godz. 13.30 czekał już na nich w Wilanowie Pan Jerzy Kudlicki – przewodnik, doskonale znający historię i Warszawę. Prowadził pielgrzymów po letniej rezydencji króla Jana III Sobieskiego, pełnej przepięknych dzieł sztuki i dekoracji – niemych świadków historii kraju i sławy monarchy.

Z Wilanowa droga wiodła do Centrum Opatrzności Bożej. Tutaj pielgrzymi podziwiali Panteon Wielkich Polaków, a następnie całą grupą udali się na Mszę św. do Świątyni Opatrzności Bożej. Msza św., koncelebrowana także przez naszych księży, została odprawiona w dużej, jeszcze niewykończonej kaplicy w podziemiach kościoła.

Do miejsca zakwaterowania pielgrzymi dotarli w godzinach wieczornych. W gościnnych progach Domu Pielgrzyma czekały już na nich ciepła kolacja i wygodne łóżka.

Następny dzień, wtorek – 9 września obfitował także w wiele atrakcji, o co zadbał nasz przewodnik, Pan Jerzy. Zaraz po śniadaniu pielgrzymi udali się na Powązki. Tam zatrzymali się przy grobach znanych Polaków; zapalili także znicz przy pomniku ofiar tragedii smoleńskiej.

Potem pojechali do Łazienek (z krótkim przystankiem na placu Defilad i zmianą warty!). Pogoda dopisywała, więc i spacer po Łazienkach (tu pomnik Chopina!) dostarczył wielu pięknych wrażeń.

Kolejnym punktem programu był pieszy spacer po Krakowskim Przedmieściu, z dłuższymi przystankami w kościołach św. Krzyża i św. Anny oraz w katedrze polowej Wojska Polskiego. Dalej plac

Zamkowy z kolumną Zygmunta III Wazy i Rynek Starego Miasta...

W uwagi na ograniczoność miejsca nie można wszystkiego opisać... Pozostaną wrażenia, zarówno te miłe, jak i te tragiczne, związane z II wojną światową i Powstaniem Warszawskim.

W środę, 10 września, zaraz po śniadaniu pielgrzymi udali się na Mszę św. do żoliborskiego sanktuarium, modlili się przy grobie bł. ks. Jerzego Popiełuszki, zwiedzili wystawę dokumentującą życie, pracę duszpasterską i męczeńską śmierć ks. Jerzego.

Po wykwaterowaniu z Domu Pielgrzyma wszyscy udali się do Muzeum Powstania Warszawskiego. Spacer po przestrzeniach muzeum wprowadził, optycznie i słuchowo, w tragizm tamtych dni, oddając klimat czasu i powstańczą atmosferę.

Z Warszawy pielgrzymi wyjeżdżali po godz. 15.00, kierując się do Nieborowa, do Arkadii. Przed obiadem w zajeździe „Rozdroże” spacerowali po romantycznym ogrodzie, założonym przez Helenę z Przeddzieckich (żonę Michała Radziwiłła), wśród pobudowanych tam różnych budowli (Domek Gotycki, Łuk Kamienny czy świątynia Diany).

Wycieczka powoli zbliżała się do końca. Droga do Poznania, wypełniona modlitwą, śpiewem i rozmowami, minęła bardzo szybko... Tak więc do zobaczenia na kolejnej pielgrzymce!
(P)

Obszerniejsza dokumentacja fotograficzna z odbytych pielgrzymki – na stronie internetowej naszej Parafii!

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze:

ks. Jacek Stawik-proboszcz (tel. 61 852 69 85)
ks. Trojan Marchwiak-rezydent (tel. 61 852 26 54)
ks. Jerzy Stranz-rezydent,
ks. Mieczysław Mikołajczak

Porządek Mszy św.:

– w niedziele i święta – 8.00, 9.30, 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej), 12.15 (dla młodzieży), 18.00 i 20.15 (akademicka);
– w święta będące dniami pracy – 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30;
– w dni powszednie: 8.30 i 18.30.

Porządek nabożeństw:

– nieszpory: niedziela, godz. 17.30 (z wyjątkiem Wielkiego Postu, maja, czerwca i października);
– maryjne: sobota, godz. 18.00;
– adoracja Najświętszego Sakramentu: I czwartek miesiąca, godz. 17.00-18.30.
– godzina święta: I czwartek miesiąca, godz. 18.00;
– misyjne: I czwartek miesiąca, godz. 18.30 (wraz z omówieniem misyjnej intencji modlitwy na dany miesiąc);
– do Serca Pana Jezusa: I piątek miesiąca, godz. 18.30 (wraz z omówieniem ogólnej intencji modlitwy na dany miesiąc);
– nowenna do św. o. Pio wraz z Mszą św. o budowę Domu Ulgi w Cierpieniu: II czwartek miesiąca, godz. 18.00;
– nowenna do św. Antoniego: wtorek, godz. 18.00.

Spowiedź św.:

– 15 min przed każdą Mszą św. i w sobotę od godz. 18;
– w I czwartek miesiąca od godz. 17;
– w I piątek miesiąca, godz. 16.00-19.30.

Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Różaniec: poniedziałek – piątek, godz. 18.00.

Jubileusze małżeńskie: III sobota miesiąca, godz. 18.30.

Msza św. za parafian zmarłych w minionym miesiącu: I niedziela miesiąca, godz. 9.30.

Msza św. dla młodzieży przed bierzmowaniem: I piątek miesiąca, godz. 19.30.

Wymienianki roczne: w każdą niedzielę o godz. 9.20.

Biuro parafialne (tel./fax 61 851 90 12): w poniedziałki i piątki, godz. 16.30-17.30; we wtorki i czwartki, godz. 9.00-10.00; dla narzeczonych: w I, III i V wtorek miesiąca, godz. 19.00-20.30.

(Biuro jest nieczynne w święta będące dniami pracy i w I piątek miesiąca).

Krypta Zasłużonych Wielkopolan: sobota, godz. 10.00-12.00 oraz niedziela, godz. 13.00-16.00 (inne terminy można uzgodnić indywidualnie).

Poradnia rodzinna i przedmałżeńska: II wtorek miesiąca, godz. 17.30.

Parafialna Caritas: II i IV poniedziałek miesiąca, godz. 18.00-19.00.

Członkowie Żywego Różańca: I sobota miesiąca, godz. 8.30.

Spotkania biblijne: II i IV środa miesiąca, godz. 19.00.

Spotkania AA: piątek, godz. 19.00.

Spotkania AI-Anon: środa, godz. 19.00.

Modlitwa o jedność chrześcijan: czwartek, godz. 20.00.

Dla seniorów „Spotkania z dobrym filmem”: II i IV środa miesiąca, godz. 11.30.

Konto Parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318.

Strona internetowa Parafii:

www.swietywojciech.archpoznan.pl

E-mail Parafii: swietywojciech@archpoznan.pl

Pismo parafialne „Święty Wojciech”: miesięcznik, nakład 300 egz. Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań, tel. 501 529 446, e-mail: swwojciech@archpoznan.org.pl. Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Leszek Helak, Małgorzata Helak, Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Justyna Łopaczyk, Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej), ks. Jacek Stawik (proboszcz parafii i opiekun redakcji).

Druk: Drukarnia SERIKON, Sosnowa 6, 63-004 Tulce, tel. 61 872 73 26.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń. Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczone na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.